

fornøiede Overveielse er en bestemt Forudsætning, at Meningen af §. 20 kun er den, at det er Beregningsmaaden af Lønningerne, der er henlagt under den administrative Afgjørelse, og derimod ikke selve Spørgsmaalet om, hvorvidt den Paagjældende overhovedet kan fordre Lønning eller ikke. Det andet Spørgsmaal, som dette Forslag under Nr. 24 ogsaa giver mig Anledning til, er det, hvorledes man egentlig har tænkt sig, at den administrative Afgjørelse skulde træffes. Tidligere heed det sig, at den skulde træffes af Finantsministeren; nu hedder det sig, at den skal træffes af Finantsministeren i fornødent Fald i Forbindelse med den Minister, under hvem vedkommende Embeds- eller Bestillingsmand hører. Da det nu er Noget, som Erfaringen har lært os, at der meget ofte er Uoverensstemmelse i Anskuelserne mellem Finantsministeren og den Minister, under hvem Vedkommende forterer, — vi have seet Exempler paa, at de have forfulgt deres Strid her ind i Rigsdagen igjennem begge Thing, — saa er det mig ikke klart, hvorledes man har tænkt sig Afgjørelsen af en saadan Uoverensstemmelse truffen.

Ordføreren: Med Hensyn til det sidste Spørgsmaal, som det ærede Medlem fremsatte, kan jeg kun sige, at jeg har opfattet Sagen saaledes, at dersom Finantsministeren og en anden Minister ere uenige i denne Retning, maae Spørgsmaalet afgjøres paa samme Maade som andre lignende Tilfælde, nemlig i Statsraadet; forsaavidt to Ministre ikke kunne blive enige om en Ting, pleier Spørgsmaalet at blive afgjort i Statsraadet, og det troer jeg ogsaa ogsaa vil blive Tilfældet her. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt man ogsaa administrativt skal kunne afgjøre, om en Embedsmand overhovedet skal have Løn, skal jeg bemærke, at dette Spørgsmaal vistnok meget vanskeligt vil kunne opstaae; men, dersom det skulde opstaae, antager jeg, at det ogsaa vil kunne afgjøres administrativt. — Det ærede Medlem for Aarhuus Amts 1ste Valgfreds (Winther) behandlede Spørgsmaalet om Forslaget under Nr. 20 og meddeelte derved Thinget, at det forremmeligt var mig, der havde

givet ham Grunde for at støtte dette Forslag, idet jeg i Udvalget havde forsvaret det. Jeg anseer det i det Hele for misligt at bringe de Standpunkter frem for Thinget, hvorpaa man har staaet i et Udvalg; thi, mine Herrer, jeg vil aldeles ligefrem sige, at jeg antager, at man, saalænge man er i et Udvalg, i Reglen meget ofte er paa et Udviklingsstandpunkt med Hensyn til de forskjellige Spørgsmaal, som foreligge. Vi ere sammen i et Udvalg for at kunne oplyse og belære hverandre, og man maa altsaa ikke være bange for at udtale den Anskuelse, der først viser sig for En, fordi man senere kan komme til at høre, at man har udtalt sig for denne Anskuelse. Det kan efter min Mening ikke berettigede Nogen til at bekyrde en Mand for Mangel paa Consequents, at han, efterat en saadan Tanke først er opstaaet hos ham, har gjennemgaaet det Standpunkt, hvorefter han var af en anden Mening, end han nu er. Jeg maa oprigtig tilstaae, at det oftere hændes, at jeg ved at overveie en Sag i et Udvalg kommer til at see, at den Maade, hvorpaa den først stillede sig for mig, ikke var rigtig. Da det ærede Medlem har fundet det passende at drage dette Punkt frem, skal jeg med Hensyn til den her foreliggende Sag meddele, at jeg har forholdt mig tvivlende til dette Forslag, da det først blev fremsat, idet nogle af de Betragtninger, som her i Thinget ere gjorte gjældende til Forsvar for det, fra Begyndelsen af stillede sig for mig som havende ikke ringe Værd, men ved en fortsat Overveielse af Sagen, først i Udvalget og derpaa i den Tid, som forløb indtil næste Udvalgs Møde, indsaae jeg med fuldkommen Klarhed, at, hvor meget der end kunde tale til Fordeel for Forslaget fra en vis Betragtning, er det dog fra et mere almindeligt og rigtig Synspunkt, fra det Synspunkt, hvorfra vi maae have vort hele Forslag betragtet, ikke godt. Jeg vil navnlig bemærke til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (Rimestad), at jeg fuldkommen vel kan forstaae hans Standpunkt; saasnart han gaaer ud fra, at de Penge, Embedsmændene indbetale i Livrenteanstalten, ikke ere Embedsmændenes, men Statens, thi hans Betragtning ligger da dert som en